

Kirsten

Til en start begynder vi lige med en lille historie.

To fiskere og en præst var ude af fiske og pludselig siger den ene fisker: "jeg er tørstig, hvad med jer"? Jo

jo ... det var de to andre også ..."fint", jeg henter til os, og straks springer han ud over siden af båden og går over vandet ind til bredden. Præsten er ved at tabe både næse og mund.

Kort efter er fiskeren tilbage. Han går på vandet ud til båden og springer ind igen. Præsten sidder helt mundlam.

Da de var færdige spurgte den anden fisker om ikke også han skulle hente flere drikkevarer, for han varmere tørstig. Jo, det var de 2 andre med på. Og det samme gentager sig, han springer ud over siden af båden og går over vandet ind til bredden og kommer tilbage på samme måde.

Nu var præsten helt hylet ud af den – hvad skulle han dog gøre. De 2 fiskere kunne gå på vandet. Kunne hans tro mon bære at han også kunne det? Han ville i hvert fald ikke stå tilbage for fiskerne og sagde kækt: "nu er det vist min tur", hvorpå han sprang ud fra båden, dog fra den anden side end de 2 fiskere –

og han ryger i med et plask. Fiskerne hiver præsten ombord på båden igen og den ene siger: " det var da synd han ikke vidste hvor bundgangspælene står"

Lotte

"Penge er ikke alt", det er en sætning vi tit slynger ud, når vi taler om livets store værdier som omsorg, nærhed, kærlighed, venskaber, frihed, godt helbred både for os selv og vore nærmeste og mening og fylde i tilværelsen.

"Penge er ikke alt", nej, det er de ikke, men, de er nu go'e at ha', hvis man spør' en, der ikke har mad, og ikke har penge til at købe det for, eller en far eller en mor med et sygt barn, hvor de ikke har råd til at betale lægeregningen eller råd til at betale for medicin, og behandling, så kan det godt være, at de vil ryste på hovedet af den, der siger ordene "Penge er ikke alt".

Penge ku' måske være det, der ku' redde livet for deres sultne eller syge søn eller datter. Umiddelbart ka' man derfor sige, at den, der ka' sige sætningen "penge er ikke alt", selv må ha' nok af dem og ikke mangler penge til medicin, mad, tøj, husly, mulighed for lægehjælp og

og andre livsnødvendige fornødenheder, og skole og uddannelse for ellers ville piben ha' en anden lyd.

Umiddelbart ka' sætningen "penge er ikke alt"; virke arrogant overfor dem, der i allerhøjeste grad mangler dem.

Kirsten

Teksten til midfaste er også provokerende. Vi befinder os midt i kirkeåret i fasten mellem fastelavn og påske. En gang blev der fastet i fastetiden - måske ikke ved at man helt holdt op med at spise, men ved, at man spiste mere enkelt og afholdt sig fra animalske produkter som mælk og kød. Der er stadigvæk kristne rundt omkring i verden, der faster i fastetiden. Og det ka' godt være, at de, der faster og efterhånden er et pænt stykke hen i fasteperioden, er ved at længes efter en ordentligt måltid, hvor maden ikke bare er ment til lige netop at holde en i live. Og så får de fastende med dagens tekst at vide, at deres sult ikke betyder noget - både den konkrete sult, der føles som en smerte og som en rumlen i maven, og sulten, der mere går på, at ens sanser gerne vil tilfredsstilles af gode og lækre smagsindtryk, skønne dufte af velhængte bøffer, der får tænderne til at løbe i vand, og ja, hvad vi ellers har af

sanser, der gør, at vi føler, at vi lever og ikke bare overlever, når vores appetit på livet bliver tilfredsstillet.

Jesu er det sande brød, hører vi i teksten til i dag, der kommer ned fra himlen og gi'r liv til verden. Jesu tilhørere er nok lidt i samme båd, som de kristne, der efterfølgende har fastet i perioder. På Jesu tid var det ikke en selvfølge at man ku' spise sig mæt hver dag. Det var ikke en selvfølge, at der var brød nok. Og hvis der var brød nok, var det måske ikke altid lige velsmagende, hvis kornet ikke havde en ordentlig kvalitet, og de måtte spise det, der var, uanset appetitligheden.

Teksten til midfastesøndag handler om brød og foregår ved Tiberias Sø eller Galilæas Sø.

Lotte

Dagen før har menneskene, der har fulgt efter Jesus oplevet det store bespisningsunder, hvor Jesus mætter 5000 mennesker af 5 bygbrød og 2 fisk. Efter tegnet trækker Jesus sig tilbage, fordi han mærker, at menneskene, han har mættet med brød og fisk, vil gøre ham til konge - en konge, der altid vil' ku' mætte dem med brød, så de ikke mere behøves at gå sultne i seng.

Da det bli'r aften efter bespisningsunderet og inden hændelsen i teksten til i dag vil Jesu disciple sejle over på den anden side af søen. Det er optræk til stormvejr, så disciplene sætter fra land, uden Jesus er med for at nå over inden uvejret begynder. Lige pludselig kommer Jesus vandrede til dem på vandet, og disciplene bli'r bange, men Jesus si'r til dem: "Det er mig, frygt ikke"

Umiddelbart betyder ordene ikke andet end, at han præsenterer sig for dem, og så alligevel så ligger der noget mere i sætningen. Direkte oversat fra græsk betyder det: "Jeg er – frygt ikke", hvor sætningen henviser til dengang Gud præsenterede sig for Moses i den brændende tornebusk i ørken.

Jesus er selve livet, Jesus er ophavet til al væren, han er tilværelsens urgrund, i det lys begynder Jesus dagen efter, han har mættet de 5000 med bygbrød og to fisk at udlægge bespisningsunderet for de mennesker, der har fulgt efter ham.

Kirsten

Bespisningsunderet er et tegn, der peger hen på noget andet, Jesuser ikke en brød-konge, der løser alle problemer her og nu med et snu tag. Men han er det liv, der lever på trods af død og destruktion.

Inden Jesus udfører bespisningsunderet, får vi at vide, at jødernes påske er nær. Det er umiddelbart en bemærkning, som vi ka' undre os over. Men jeg tror, at den bemærkning er en af nøglerne til at åbne op for teksten om bespisningsunderet. - så vi ka' forstå bare lidt af den. Der er ikke beskrevet en særskilt nadver i Johannes-evangeliet om Skærtorsdag, ligesom der er i Matthæus-, Markus- og Lukasevangeliet. Jeg tror, at forfatteren til Johannesevangeliet sætter bespisningsunderet i stedet, og lader det pege hen på påsken. Jesus takker da også for brødet og fisken i bespisningsunderet og deler det ud, som om han vil holde nadver.

Bespisningsunderet peger hen på noget andet end bare det at være et mirakel, der løser et problem her og nu uden at være langtidsholdbart.

Udlægningen af tegnet kan rummes i det vers, hvor Jesus siger: "Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give er mit kød, som gives til liv for verden.

At Jesus har foretaget et bespisningsunder er et tegn på, at Jesus selv er livets brød, for Jesus er livet selv, det liv, som vi lever af. I påsken dør han, ved at sprænge

dødsriget indefra, for dødsriget kan ikke holde nærværet af Gud selv ud.

Lotte

At Jesus er livets brød er et tegn på at vi har del i ham, når vi har del i hans liv, når vi får del i hans død og opstandelse. Ja, men er det ikke let nok at sige, når vi selv ikke lider af sult og har tøj, lægehjælp og husly nok?

Jeg har set en film om Jesu liv. En af scenerne beskriver Jesu fristelse i ørkenen, efter han har fastet i ørkenen, hvor Satan vil ha' Jesus til at forvandle stenene til brød så Jesus ka' mætte - både sig selv, men også de sultne børn i Israel. Jesus undslår at gøre det. Det virker ret provokerende. Men nu er det også Satan, der frister ham, og ham skal man naturligvis ikke lystre.

Senere møder vi den samme figur igen, der ska' forestille Satan, da Jesus be'r i Getsemane Have lige inden, han bli'r taget til fange.

Satan byder da Jesus at lade være med at la' sig ta' til fange, for Jesus vil dø forgæves, - ifølge Satan. Og Satan frister Jesus igen ved at sige, at Jesus adlyder den Gud, der lader sine børn dø af sult, der har ladet korstog og

hekseafbrændinger foregå i sit navn og ja, Jesus vil dø forgæves. Jesus død vil ikke gøre nogen forskel.

Vi får ikke noget svar på, hvorfor, der er nogen, der lider så meget nød i verden, hvorfor der er sygdom, og hvorfor vores kroppe ikke lever evigt, men langsomt bli'r nedbrudt gennem livet, så vi dør til sidst. Meget nød kommer af menneskers ondskab, men heller ikkedet er svar nok. Et svar ka' være, at vi lever på dødens præmisser, det er et grundvilkår, at vi fødes, og at vi dør, at vi vokser op, og at vi går til grunde – på et eller andet tidspunkt. Men netop i den sammenhæng af dagens tekst har meget at sige. Teksten peger hen på påsken, hvor Jesus overvinder døden - døden er der stadigvæk, men den er overvundet, li'som vi synger i julesalmen:

Kirsten

” Et barn er født i Bethlehem” , ”Forvunden er nu al vor nød, os er i dag en Frelser fød”

Med Jesu død og opstandelse får vi et liv på livets præmisser, der giver nogen konsekvenser i form af, at vi skal tage os af vores næste og afhjælpe hans eller hendes lidelser.

"Penge er ikke alt"; nej, det er de ikke, men det er arrogant at sige det til sin næste, uden at hjælpe ham, hvis han mangler de mest fundamentale fornødenheder. Eller som en tegneseriefigur spørger i noget materiale: "Somme tider har jeg lyst til at spørge Gud, hvorfor han tillader fattigdom, sult og uretfærdighed, når han ku' gøre noget ved det. En anden tegneseriefigur svarer ham da: "Hvorfor spør' du så ikke"?. Og den første figur svarer igen: "Jeg er bange for, han stiller mig det samme spørgsmål."

Vi kan ikke sige undslå os at hjælpe de sultne, sørgende, tørstige, bange, mobbeofrene, de beskidte og irriterende, der følger efter os, eller som vi møder og støder ind i. Hvis vi reagerede ligesom Jesus i dagens tekst, ville vi være arrogante, men Jesus ved, hvad han gør og siger, og set i lyset af påsken, kan han tillade sig at gøre og sige som han gør. For han ved, at der er noget endnu større på spil, men det skal man være Gud selv, for at kunne klare. Amen.

Far i Himlen

Tak vi kan og må kalde dig far. At vi må se dig som en kærlig far der vil tage sig af sine børn på bedste vis ved at drage omsorg for os – sørge for os og give os ansvar for vore liv. Lær os at sætte pris på det og takke dig for den frihed vi har til at tro, tænke og tale om dig.

Far i Himlen, Vi beder dig, at du vil være med dem, som på en særlig måde har brug for at du er dem ganske nær. De syge, de bange, de sørgende, dem der føler sig helt alene. Vær du dem nær.Vær du også nær ved Wensceslas i Rwanda. Giv ham styrke, mod og kræfter til at kunne klare at være der indtil ankesagen skal for retten. Vi beder dig om at det snart må ske, så der kan komme afklaring af hele denne forfærdelige sag. Vi beder dig også, at du vil være nær ved Esperance, så hun kan være og føle sig tryk.

Ja, Herre, vi beder dig, at du vil være med dem der har magt og øvrighed både her i landet og andre lande, at ligge dem gode ord i deres hjerter og sind, så ting på ske på den bedst mulige vis.

Far i Himlen. Vi beder dig være med i den kommende uge, lad os have fokus på dig og hjælp du os til at vi kan stole på du mætter os både med brød og ord fra dig, så vi har de bedste betingelser for et godt liv. Amen.